

Sygn. akt XVII AmC 1277/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Łabuda

Protokolant: st. sekretarz sądowy Katarzyna Kandula-Gładecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2015 r. w Warszawie sprawy

z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

przeciwko Bankowi (...) S.A. we W.

o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone

1. uznaje za niedozwolone i zakazuje pozwanemu wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści:

"W przypadku wystąpienia co najmniej jednego ze zdarzeń, o których mowa w § 11 OWKG, Bank ma prawo odmówić wypłaty kredytu, wypowiedzieć umowę kredytową lub obniżyć kwotę przyznanego kredytu...(§ 11 ust 1 pkt 4) gdy nastąpiło znaczne obniżenie realnej wartości złożonego zabezpieczenia lub utrata tego zabezpieczenia.";

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. znosi wzajemnie koszty postępowania pomiędzy stronami;

4. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sąd Okręgowy w Warszawie, tytułem częściowej, nieuiszczonej opłaty od pozwu, kwotę 300 (trzysta) złotych;

5. zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt strony pozwanej.

SSO Jacek Łabuda

Sygn. akt XVII AmC 1277/ 13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2013-01-31 powód – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w W. (...)– złożonym przeciwko pozwanemu (...) Bank S.A. w W. domagał się uznania za niedozwolone i zakazania wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowień o treści:

a) "W przypadku wystąpienia co najmniej jednego ze zdarzeń, o których mowa w §11 OWKG, Bank ma prawo odmówić wypłaty kredytu, wypowiedzieć umowę kredytową lub obniżyć kwotę przyznanego kredytu... (§ 11 ust. 1 pkt 4) gdy nastąpiło znaczne obniżenie realnej wartości złożonego zabezpieczenia lub utrata tego zabezpieczenia." (§11 ust.1 pkt 4 w zw. z §12 ust. 1 Ogólnych warunków kredytowania w zakresie udzielania kredytów gotówkowych oraz kredytów konsolidacyjno-restrukturyzacyjnych w (...) Banku S.A.);

b) " Egzemplarz umowy podpisany wyłącznie przez Kredytobiorcę należy traktować jako warunkową umowę. W przypadku udzielenia zgody przez Bank na zawarcie umowy, Kredytobiorca otrzyma: egzemplarz Umowy opatrzonej

podpisem Banku, Formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego i blankiet spłat rat, z zastrzeżeniem, że egzemplarz Umowy opatrzony podpisem Banku będzie się różnił od egzemplarza Umowy podpisanego wyłącznie przez Kredytobiorcę następującymi danymi: terminem płatności rat kredytu, ostatecznym terminem spłaty kredytu oraz rzeczywistą roczną stopą oprocentowania oraz terminem, do którego Bank może wystąpić z wnioskiem o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Takie rozwiązanie podyktowane jest wyłącznie koniecznością dokonania przez bank weryfikacji dokumentów otrzymanych od Kredytobiorcy i związanym z tym upływem czasu " (§ 27 ust 2 Umowy kredytu gotówkowego nr... zawartej na odległość).

W ocenie powoda wskazane postanowienie wzorca umowy stanowią niedozwolone klauzule, gdyż jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumentów. Powód wskazywał, iż postanowienia objęte pozwem wypełniają odpowiednio przesłanki określone w przepisach art. 385³ pkt 9 kc oraz art. 385³ pkt 19 kc.

Powód argumentował zasadność złożonego pozwu w następujący sposób. W odniesieniu do klauzuli wskazanej w punkcie a), powód podniósł, iż pozwany stosując zaskarżone postanowienie ogranicza prawa konsumenta, stawiając go w nierównej pozycji wobec kontrahenta. Powód podkreślał, że pozwany wskutek stosowania przedmiotowego postanowienia przerzuca na konsumentów ciężar ryzyka związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą, a ponadto stwarza po stronie konsumenta uczucie niepewności co do stosunku obligacyjnego między konsumentem, a pozwanym bankiem. Strona powodowa podniosła, iż użyte w kwestionowanym postanowieniu sformułowanie „ znacznego obniżenia realnej wartości zabezpieczenia” uprawnia pozwanego do dowolnego uznania, iż taka okoliczność zaszła, a w konsekwencji stwarza nieograniczoną możliwość do rozwiązania umowy przez pozwanego. Kwestionowane postanowienie w ocenie powoda przyznaje pozwanemu prawo do dokonywania wiążącej interpretacji umowy, które powoduje naruszenie interesu ekonomicznego konsumentów.

W rozważaniach dotyczących klauzuli zawartej w punkcie b), powód podkreślał, iż pozwany zastrzegł po swojej stronie możliwość jednostronnej zmiany warunków umowy po jej zawarciu. Wskazywał, iż prowadzi to do zawarcia umowy przez konsumenta na innych warunkach, niż te które były pierwotnie przez niego zaakceptowane. Strona powód wskazała, że kwestionowane postanowienie pozostaje w sprzeczności z art. 385³ pkt 19 kc, ponieważ uprawnia pozwanego bank do jednostronnej zmiany umowy w zakresie terminu spłaty kredytu, wysokości oprocentowania, zasad jego spłaty, które stanowią istotne elementy umowy, warunkujące zawarcie umowy kredytu.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wnosił o oddalenie powództwa i o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi pozew pozwany podkreślił, iż powód uzasadnił treść swojego żądania w sposób lakoniczny. Wskazywał, iż argumentacja dotycząca postanowienia oznaczonego lit. a) przedstawiona przez powoda odnosiła się jedynie do pojęcia „znaczne”. Pozwany przedstawił kilka znaczeń pojęcia” znaczny”, podkreślając przy tym, że to pojęcie jest podobne do tych, które znajdują się w przepisach Kodeksu cywilnego. Dlatego też, posługiwanie się tym pojęciem przez pozwanego nie narusza dobrych obyczajów, a jego znaczenie jest powszechnie znane chociażby z definicji zawartej w słowniku języka polskiego. Zwrócił również uwagę na obowiązek instytucji bankowych w zakresie zabezpieczania spłaty udzielonych kredytów, a w szczególności w sytuacji obniżenia realnej wartości udzielonego zabezpieczenia. Pozwany w odpowiedzi na pozew w zakresie postanowienia umownego oznaczonego w lit. b) zaznaczył, iż różnice w egzemplarzu umowy przedstawianym konsumentowi i przez niego podpisanym, a egzemplarzem opatrzonym podpisem przedstawiciela banku wynikają z obowiązku przeprowadzenia postępowania w zakresie badania zdolności kredytowej konsumenta. Podkreślił, iż różnice w przedmiotowych umowach zachodzą jedynie odnośnie terminu spłaty kredytu, terminu płatności rat, natomiast nie zachodzi zmiana na przykład w zakresie kwoty udzielonego kredytu. Dodatkowo zaznaczył, że konsumentowi zgodnie z przedłożonym wzorcem przysługuje prawo do odstąpienia od umowy w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia. Wskazywał, że zmiany powyższe wynikają jedynie uwagi na upływ czasu niezbędny do zbadania zdolności kredytowej konsumenta.

Postanowieniem z dnia 23 maja 2013 r. tutejszy Sąd zawiesił postępowanie i jednocześnie je podjął z udziałem Banku (...) S.A. we W. po stronie pozwanej.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą między innymi w zakresie pośrednictwa finansowego. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej posługuje się w obrocie z konsumentami postanowieniami wzorca umowy o następujących treściach:

a) "W przypadku wystąpienia co najmniej jednego ze zdarzeń, o których mowa w §11 OWKG, Bank ma prawo odmówić wypłaty kredytu, wypowiedzieć umowę kredytową lub obniżyć kwotę przyznanego kredytu... (§ 11 ust. 1 pkt 4) gdy nastąpiło znaczne obniżenie realnej wartości złożonego zabezpieczenia lub utrata tego zabezpieczenia." (§11 ust. 1 pkt 4 w zw. z §12 ust. 1 Ogólnych warunków kredytowania w zakresie udzielania kredytów gotówkowych oraz kredytów konsolidacyjno-restrukturyzacyjnych w (...) Banku S.A.) ;

b) " Egzemplarz umowy podpisany wyłącznie przez Kredytobiorcę należy traktować jako warunkową umowę. W przypadku udzielenia zgody przez Bank na zawarcie umowy, Kredytobiorca otrzyma: egzemplarz Umowy opatrzony podpisem Banku, Formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego i blankiet spłat rat, z zastrzeżeniem, że egzemplarz Umowy opatrzony podpisem Banku będzie się różnił od egzemplarza Umowy podpisanego wyłącznie przez Kredytobiorcę następującymi danymi: terminem płatności rat kredytu, ostatecznym terminem spłaty kredytu oraz rzeczywistą roczną stopą oprocentowania oraz terminem, do którego Bank może wystąpić z wnioskiem o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Takie rozwiązanie podyktowane jest wyłącznie koniecznością dokonania przez bank weryfikacji dokumentów otrzymanych od Kredytobiorcy i związanym z tym upływem czasu ".

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przy pozwie i odpowiedzi na pozew. Zgodnie z art. 227 kpc przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. W konsekwencji nie mogły być przedmiotem postępowania dowodowego okoliczności przedmiotowo nieistotne, zaś postępowanie dowodowe zostało ograniczone do normatywnie wyrażonych przez ustawodawcę przesłanek uznania postanowień wzorca umowy za niedozwolone.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części. Sąd uznał za niedozwolone postanowienie o treści : „W przypadku wystąpienia co najmniej jednego ze zdarzeń, o których mowa w §11 OWKG, Bank ma prawo odmówić wypłaty kredytu, wypowiedzieć umowę kredytową lub obniżyć kwotę przyznanego kredytu... (§ 11 ust .1 pkt 4), gdy nastąpiło znaczne obniżenie realnej wartości złożonego zabezpieczenia lub utrata tego zabezpieczenia.".

Spór między stronami dotyczył zasadności powództwa w kontekście abuzywności zaskarżonych postanowień umownych.

Stosownie do treści art. 385[1] §1 kc, aby uznać dane postanowienie umowne za niedozwolone musi ono spełniać cztery przesłanki tj.: (I) postanowienie nie zostało indywidualnie uzgodnione z konsumentem, (II) ukształtowane przez postanowienie prawa i obowiązki konsumenta pozostają w sprzeczności z dobrymi obyczajami, (III) powyższe prawa i obowiązki rażąco naruszają interesy konsumenta oraz (IV) postanowienie umowy nie dotyczy sformułowanych w sposób jednoznaczny głównych świadczeń stron.

Ostatnia z wymienionych przesłanek, o której mowa w zdaniu drugim art. 385[1] § 1 kc, zachodzi w niniejszej sprawie, gdyż omawiane postanowienia nie regulują głównych świadczeń stron. Analiza kwestionowanych postanowień umownych wykazała, że nie dotyczyły one głównych świadczeń stron, którymi w niniejszej sprawie jest po

stronie banku zobowiązanie do prowadzenia rachunku bankowego, w tym zobowiązanie do przechowania oraz przeprowadzenia rozliczeń pieniężnych. Zaskarżone postanowienia dotyczą okoliczności wypowiedzenia umowy, obniżenia wartości udzielonego kredytu, odmowy wypłaty kredytu oraz zmian warunków umowy.

Dla zastosowania omawianego przepisu przesłanki II (sprzeczność z dobrymi obyczajami) i III (rażące naruszenie interesów konsumenta), choćby ze względu na verba legis, muszą zachodzić równocześnie. Z reguły rażące naruszenie interesu konsumenta jest naruszeniem dobrych obyczajów, ale nie zawsze zachowanie sprzeczne z dobrymi obyczajami rażąco narusza ten interes.

Poprzez dobre obyczaje rozumiemy pewien powtarzalny wzorzec zachowań, który jest aprobowany przez daną społeczność lub grupę. Są to pozaprawne normy postępowania, którymi przedsiębiorcy winni się kierować. Ich treści nie da się określić w sposób wyczerpujący, ponieważ kształtowane są przez ludzkie postawy uwarunkowane zarówno przyjmowanymi wartościami moralnymi, jak i celami ekonomicznymi i związanymi z tym praktykami życia gospodarczego. Wszystkie one podlegają zmianom w ślad za zmieniającymi się ideologiami politycznymi i społeczno – gospodarczymi oraz przewartościowaniami moralnymi. W szczególności zaś, dobre obyczaje to normy postępowania polecające na nienadużywaniu w stosunku do słabszego uczestnika obrotu posiadanej przewagi ekonomicznej.

W zakresie oceny stopnia naruszenia interesów konsumentów Sąd tutejszy podziela opinię Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyrok z dnia 2006-06-27, sygn. akt VI ACa 1505/05), że naruszenie interesów konsumenta, aby było rażące, musi być doniosłe czy też znaczące. Natomiast interesy konsumenta należy rozumieć szeroko, nie tylko jako interes ekonomiczny, ale też każdy inny, chociażby niewymierny. Zaliczyć tu można również dyskomfort konsumenta, spowodowany takimi okolicznościami jak strata czasu, naruszenie prywatności, niedogodności organizacyjne, wprowadzenie w błąd oraz inne uciążliwości, jakie mogłyby powstać na skutek wprowadzenia do zawartej umowy ocenianego postanowienia. Przy określaniu stopnia naruszenia interesów konsumenta należy stosować nie tylko kryteria obiektywne (np. wielkość poniesionych czy groźących strat), lecz również względy subiektywne związane bądź to z przedsiębiorcą (np. renomowana firma), bądź to z konsumentem (np. seniorzy, dzieci). Konieczne jest zbadanie, jaki jest zakres groźących potencjalnemu konsumentowi strat lub niedogodności.

Dobrym obyczajem jest to, by przedsiębiorca nie wykorzystywał swej uprzywilejowanej pozycji kontraktowej, będącej pochodną stosowania wzorca umowy.

Przechodząc do analizy postanowienia umownego zawartego w punkcie 1 wyroku, należy wskazać, iż przedsiębiorca zastrzegł sobie prawo do dowolnej jego interpretacji. Przede wszystkim należy podnieść, iż stosowane przez pozwanego postanowienie zawiera w swojej treści niedookreślone pojęcia, w szczególności pojęcie „znacznego obniżenia realnej wartości złożonego zabezpieczenia”. Na uwagę zasługuje fakt, iż wyżej zacytowany fragment postanowienia stanowi jeden z warunków przyznających pozwanemu bankowi prawo do odmowy wypłaty kredytu, wypowiedzenia umowy kredytu lub do obniżenia kwoty udzielonego kredytu. Pozwany stosując zaskarżone postanowienie pozwala na dowolną jego interpretację przez stosowanie nieprecyzyjnych pojęć, tym samym po stronie konsumenta stwarza poczucie niepewności przestrzegania warunków umowy. Jak zostało wyżej wskazane, postanowienie przyznaje pozwanemu uprawnienie do np. wypowiedzenia umowy. Pozwany wprowadzając kwestionowane postanowienie zastrzega sobie prawo między innymi do rozwiązania umowy z przyczyn tylko sobie znanych. Konsument w tym przypadku nie posiada wiedzy, w jakim momencie następuje „znacznego obniżenie realnej wartości złożonego zabezpieczenia”. Pojęcie to jest bardzo ogólnikowe, a zatem umożliwiające jego szeroką interpretację. Co więcej należy wskazać, iż skutki jakie mogą nastąpić wobec dokonania dowolnej interpretacji wyżej przytoczonego fragmentu postanowienia, będą najbardziej dotkliwe dla interesów ekonomicznych konsumentów. Dla przykładu, skutkiem wypowiedzenia umowy przez bank jest obowiązek zwrotu kwoty udzielonej umową kredytu wraz z odsetkami.

Nie sposób nie zgodzić się z podnoszonymi argumentami przez pozwanego w odpowiedzi na pozew dotyczącymi możliwości odstąpienia od umowy przez konsumenta. Jednakże należy zważyć, że pozwany jako profesjonalista na rynku finansowym powinien posługiwać się pojęciami zrozumiałymi i precyzyjnymi w stosowanych wzorcach umownych, w szczególności jeżeli chodzi o okoliczności i skutki wypowiedzenia umowy.

W ocenie Sądu kwestionowane postanowienie wypełnia dyspozycję normy art. 385³ pkt 9 kc, który stanowi, iż postanowieniami niedozwolonymi są, te które przyznają kontrahentowi konsumenta uprawnienia do dokonywania wiążącej interpretacji umowy. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385[1] § 1 kc, Sąd uznał postanowienia wzorca umowy za niedozwolone, zaś na podstawie art. 479[42] § 1 kpc zakazał ich wykorzystywania w obrocie z udziałem konsumentów o czym orzekł w pkt 1 wyroku.

Zważyć również należy, iż podobna w części klauzula, także wobec (...) Banku S.A. w W., została już wpisana do rejestru klauzul niedozwolonych. Pod numerem 268, w dniu 22 lutego 2005 r., w wykonaniu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sygn. akt XVII AmC 92/03, dokonano wpisu klauzuli o treści : „Bank może wypowiedzieć umowę kredytu w całości lub w części, w szczególności z powodu :1) niespłacenia w terminie należności, o których mowa w § 13 ust. 1, 2) zagrożenia terminowej spłaty kredytu z powodu złej sytuacji finansowo majątkowej Kredytobiorcy, 3) znacznego obniżenia się realnej wartości złożonego zabezpieczenia lub utraty tego zabezpieczenia, 4) niedotrzymania innych warunków umowy kredytu.

Zakres powyższego postanowienia częściowo pokrywa się z postanowieniem będącym przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie, co dodatkowo przemawia za jego abuzywnym charakterem.

Sąd oddalił natomiast powództwo w zakresie postanowienia o treści: " Egzemplarz umowy podpisany wyłącznie przez Kredytobiorcę należy traktować jako warunkową umowę. W przypadku udzielenia zgody przez Bank na zawarcie umowy, Kredytobiorca otrzyma: egzemplarz Umowy opatrzone podpisem Banku, Formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego i blankiet spłat rat, z zastrzeżeniem, że egzemplarz Umowy opatrzone podpisem Banku będzie się różnił od egzemplarza Umowy podpisanego wyłącznie przez Kredytobiorcę następującymi danymi: terminem płatności rat kredytu, ostatecznym terminem spłaty kredytu oraz rzeczywistą roczną stopą oprocentowania oraz terminem, do którego Bank może wystąpić z wnioskiem o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Takie rozwiązane podyktowane jest wyłącznie koniecznością dokonania przez bank weryfikacji dokumentów otrzymanych od Kredytobiorcy i związanym z tym upływem czasu ".

Wyżej przytoczony fragment jest jednym z postanowień wzorca umowy stosowanego przez pozwanego pt. „ Umowa kredytu gotówkowego nr... zawarta na odległość”. Sąd dokonując analizy postanowienia objętego pozwem, wziął pod rozwagę jaki rodzaj umowy został zaskarżony w rozumieniu ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Dokonując analizy wzorca umownego w ocenie Sądu kwestionowany wzorzec stanowi rodzaj umowy zawieranej poza lokalem przedsiębiorstwa, ponieważ z treści wzorca wynika, iż stroną reprezentującą bank jest pośrednik mający umocowanie w zawieraniu umów kredytu konsumenckiego oferowanych przez pozwanego bank (k. 19). Ma to istotne znaczenie w niniejszej sprawie, ponieważ w wyżej powołanej ustawie brak jest szczegółowych regulacji w zakresie jakie warunki umowy powinny być przedstawiane konsumentowi przy zawieraniu umowy poza lokalem przedsiębiorstwa. Wobec tego ,że kwestionowany wzorzec dotyczy umowy kredytu konsumenckiego należy odnieść się do regulacji zawartych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

Zgodnie z art. 9 ust. 1-3 ustawy o kredycie konsumenckim kredytodawca przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki jest zobowiązany do dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta. Ocena zdolności kredytowej dokonywana jest na podstawie informacji uzyskanych od konsumenta lub na podstawie informacji pozyskanych z odpowiednich baz danych lub zbiorów danych kredytodawcy. Konsument jest zobowiązany do przedstawienia, na żądanie kredytodawcy, dokumentów i informacji niezbędnych do dokonania oceny zdolności kredytowej.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, iż konsument zobowiązany jest przed zawarciem umowy kredytu dostarczyć niezbędne dokumenty do zbadania zdolności kredytowej. Natomiast kredytodawca lub pośrednik kredytowy zobowiązany jest przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki udzielić konsumentowi wyjaśnień dotyczących treści informacji przekazanych przed zawarciem umowy oraz postanowień zawartych w

umowie, która ma zostać zawarta, w sposób umożliwiający konsumentowi podjęcie decyzji dotyczącej umowy o kredyt konsumencki (art. 11 ustawy o kredycie konsumenckim).

Dołączony do pozwu wzorzec umowy o kredyt stanowi jedynie informację o warunkach umowy kredytu, która zostanie zawarta po zbadaniu zdolności kredytowej konsumenta, czyli po upływie czasu jaki jest potrzebny do przeprowadzenia takiej procedury. W związku z powyższym umowa która zostanie przedstawiona konsumentowi będzie zawierać różnice, tak jak wskazał pozwany, w zakresie terminu spłaty zadłużenia, terminu płatności rat, rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, terminu do którego bank może wystąpić z wnioskiem o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

W ocenie Sądu kwestionowane postanowienie nie narusza w sposób rażący interesów konsumentów. Wszystkie z wymienionych warunków ulegną zmianie z uwagi na upływ czasu, jaki jest niezbędny do zbadania zdolności kredytowej, a więc w toku standardowej procedury udzielania kredytu. Ponadto pozwany enumeratywnie wymienił warunki umowy jakie ulegną zmianie, z czego można wywnioskować, iż nie ulegnie zmianie kwota udzielonego kredytu czy też wysokość poszczególnych rat kredytu.

Zwrócić uwagę należy również na treść § 27.1 wzorca. Stanowi on, iż datą zawarcia umowy jest data złożenia przez bank podpisu na dokumencie Umowy. Skoro tak, to nie można mówić o zawarciu umowy w sytuacji, gdy oświadczenie woli złoży jedynie jedna strona. Dodatkowo interes konsumenta w przypadku zawierania umowy na odległość, jest chroniony ustawowym prawem odstąpienia w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, bez podania przyczyny odstąpienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd w ten części powództwo oddalił.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 100 kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W przedmiotowej sprawie Sąd uwzględnił powództwo wyłącznie w zakresie co do części zakwestionowanego postanowienia, natomiast w pozostałym zakresie zostało ono oddalone, jako niespełniające przesłanek abuzywności. Zatem w pkt 3 wyroku Sąd orzekł na podstawie ww. przepisu o wzajemnym zniesieniu kosztów postępowania pomiędzy stronami. Jak zostało wskazane w pkt 4 wyroku, Sąd obciążył pozwaną jedynie w części należnymi opłatami. Zważając na ww. okoliczności sprawy, Sąd zasądził od strony pozwanej tylko połowę wpisu tj. 300 zł.

O publikacji prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt strony pozwanej zarządzono na podstawie art. 479 [44] kpc.

SSO Jacek Łabuda